

Συνέντευξη στον Γιώργο Σμυρνή

www.monopoli.gr

«Δεν θέλω να μοστράρω τον εαυτό μου για κανέναν!»

Η Θεοδοσία Τσάτσου, η γοητευτική τραγουδίστρια που μάγεψε το κοινό με την ευαισθησία και το ιδιαίτερο χρώμα της φωνής της ήδη από την εποχή των Μπλε, είναι μια ασυμβίβαστη καλλιτέχνης. Από μικρή έδειχνε την αντίθεση της προς τα περιοριστικά μέτρα που της επέβαλλαν οι γονείς, το σχολείο, η πρώην μπάντα της, οι Μπλε. Κι επειδή δεν ήθελε να είναι η "γκόμενα που ποζάρει" στο συγκρότημα, ούτε και να "μοστράρει τον εαυτό της για κανέναν", ακολούθησε σόλο καριέρα.

Εξάλλου, σύμφωνα με την τραγουδίστρια, όποιος δεν παίρνει τολμηρές και ριψοκίνδυνες αποφάσεις, δεν μπορεί να θεωρείται καλλιτέχνης. "Το ρίσκο είναι η βάση της τέχνης", όπως δηλώνει χαρακτηριστικά, καθώς η τέχνη "είναι χείμαρρος απρόβλεπτος που δεν ξέρεις αν θα σε κάψει, αν θα σε απογειώσει, αν θα σε σκοτώσει..."

Η Θεοδοσία Τσάτσου μας παραχώρησε συνέντευξη, στην οποία μας μίλησε για τα προβλήματα της Ελλάδας και της ελληνικής μουσικής, για τα ρίσκα που πήρε και αυτά που σχεδιάζει να πάρει και για τα... talent shows.

Λέτε κάπου ότι οι Έλληνες πρέπει να σταματήσουν να σκέφτονται σαν Έλληνες, γιατί έχουν κατακτήσει ανέκδοτο για τους άλλους λαούς. Έχοντας ζήσει στο εξωτερικό και έχοντας και άλλες παραστάσεις, τί βρίσκετε εξοργιστικό ή γελοίο στην ελληνική νοοτροπία;

Να εναντιώνεται ο ένας στον άλλον τόσο εύκολα και απροκάλυπτα και να ζητούν το δικό τους ενώ καταπατούν το δικό των συνανθρώπων τους. Επίσης το βόλεμα και το ότι δεν νοιάζεται κανείς σχεδόν για αυτόν τον υπέροχο και χαρισματικό τόπο που έχουμε την πολυτέλεια να τον ζούμε και να τον θεωρούμε πατρίδα μας.

Τι είναι αυτό που αγαπάτε στην Ελλάδα;

Η απεριγραπτη παραδεισένια και γενναιόδωρη φύση της. Η αβίαστη ομορφιά της μέσα από τα πιο ιερά στοιχεία που διακρίνονται στο φως της.

Ποιες είναι οι μουσικές σας επιρροές;

Από Μότσαρτ μέχρι Bowie, Sade, Bjork, Χατζιδάκι, Michael Jackson. Η φωνή της Billie Holiday, η κιθάρα του Jimmi Hendrix, η ψυχεδέλεια του Prince, Jim Morrison, οι μελωδίες των Beatles

Είχατε πει ότι βαρεθήκατε να είστε η "γκόμενα που ποζάρει στους Μπλε" και γι' αυτό αποχωρήσατε από την μπάντα. Δηλώνετε υπέρ των καταλήψεων και εναντίον των συστημάτων. Επίσης, θεωρείτε τον εαυτό σας όχι ιδιαίτερα κοινωνικό. Η αντίδραση σας στους κανόνες και τα πρέπει έχει κάποιο κόστος στη ζωή και στην καριέρα σας;

Με το να επιδιώκει κανείς να είναι ο εαυτός του και να κάνει αυτό που του υπαγορεύει η συνείδησή του και η αγάπη του, θεωρείται παράξενος, τρελός και δύσκολος, γιατί δεν χωράει σε όλα τα περιοριστικά μέτρα που συντάσσονται γύρω του, είτε από τους γονείς του, το σχολείο του, την μπάντα του, την κοινωνία, την δισκογραφική εταιρία και η λίστα συνεχίζεται. Ναι, δεν έτρεφα καμία διάθεση να μοστράρω τον εαυτό μου για κανέναν. Ήθελα και θέλω να νοιώθω ότι είμαι μέρος του γκρουπ επί της ουσίας και όχι η φωνή και η εικόνα του. Το σύστημα έχει καταρρεύσει πλέον. Η νέα πορεία ζωής είναι ήδη στον ορίζοντα! Δεν την βλέπουμε ακόμα, γιατί ζούμε τον φόβο της απώλειας και της αλλαγής από όλα αυτά που ξέραμε και μας βόλευαν. Είμαι υπέρ της νέας πορείας και ας μην ταιριάζει με τις συνήθειες μου.

Λέτε ότι σας έχουν κουράσει οι δισκογραφικές. Πιστεύετε ότι οι άνθρωποι των δισκογραφικών ενδιαφέρονται μόνο για τα ρεφρέν; Ποια είναι τα "στραβά" στον χώρο της ελληνικής δισκογραφίας σήμερα;

Ε, βέβαια μόνο για τα ρεφρέν ενδιαφέρονται. Μεμονωμένοι άνθρωποι μέσα σε εταιρίες κάνουν κάποιες τίμιες προσπάθειες, για να συντηρήσουν την μουσική, μα και αυτοί δεν ρισκάρουν πλέον τις θέσεις τους. Δεν είναι θέμα δισκογραφίας πλέον η μουσική.

Ποιά είναι η άποψή σας για τα talent show;

Έχω παρακολουθήσει μερικά. Είναι απογοητευτικό να βλέπεις να παράγονται μέσα απο διαφημίσεις και κριτικές επιτροπές οι νέοι καλλιτέχνες. Τηλεοπτικοί τραγουδιστές και άγχος μόνο για την διασημότητα και το αν θα έχουν το X Factor. Και το ταλέντο και η ευαισθησία που χρειάζεται, για να ερεθιστεί το αυτί και όχι μόνο το μάτι, πού είναι;

Λέτε κάπου ότι δεν μπορεί ένας καλλιτέχνης να μένει στο ίδιο πράγμα συνέχεια και να λέγεται καλλιτέχνης. Μπορεί ένας μουσικός στην παρούσα οικονομική συγκυρία να παίρνει ρίσκα; Ή προτιμότερο για την πλειονότητα είναι να πηγαίνει εκ του ασφαλούς;

Μα πώς είναι δυνατόν να λέγεται καλλιτέχνης κάποιος όταν πηγαίνει εκ του ασφαλούς; Η τέχνη είναι χείμαρρος απρόβλεπτος που δεν ξέρεις αν θα σε κάψει, αν θα σε απογειώσει, αν θα σε σκοτώσει και αν είσαι καλλιτέχνης και δεν σου συμβούν αυτά, τότε δεν είσαι. Είσαι απλά εκτελεστής. Το ότι μπορεί να ξέρεις να τραγουδάς ή να παίζεις μουσική, δεν σε κάνει καλλιτέχνη.

Τελικά το να μην δοκιμάζει νέα πράγματα κανείς στην μουσική και την τέχνη, είναι αποτέλεσμα φόβου κι ανασφάλειας ή απλά τεμπελιάς; Διότι φαντάζομαι ότι είναι και πιο ξεκούραστο να επαναλαμβάνεις τον εαυτό σου ή να αντιγράφεις έτοιμες, πετυχημένες συνταγές, από το να στίβεις του μυαλό σου για να βγάλεις κάτι καινούριο.

Αν είσαι υπάλληλος, τότε ναι. Πρέπει να επαναλαμβάνεις, για να μην χάσεις την δουλειά σου και να υπακούς στο σύστημα. Δεν υπάρχει τίποτα ξεκούραστο στην επανάληψη και στην αντιγραφή και να λες ότι είσαι καλλιτέχνης. Το ρίσκο είναι η βάση της τέχνης.

Ποια είναι τα επόμενα καλλιτεχνικά σας σχέδια;

Να ταξιδέψω έξω και να έρθω σε επαφή με νέα μουσικά ερεθίσματα. Να μάθω φλάουτο και τσέλο και να τραγουδήσω και πράγματα που τα θεωρώ δύσκολα και πέρα από τις δυνατότητες μου. Και, ίσως, κάνω και καινούργιο δίσκο.